

Elin Christensen
Ved Stranden 20A, 3.
9000 Aalborg.
Tlf. 98165552
Mail: elin.dahl@christensen.mail.dk

Aalborg, den 2.5.2006

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg.

Opfølgning på henvendelse af 12.4.06. (j.nr. AMU alm. del – bilag 201).

Beskæftigelsesministeriet har nu behandlet mine to klager over Arbejdsdirektoratets sagsbehandling.

Jeg ønsker hermed at orientere Arbejdsmarkedsudvalget.

Den første sag var omhandlede tilsidesættelse af Kristelig A-kasses vedtægter i forbindelse Aalborg afdelingens repræsentation ved repræsentantskabsmødet i 2003.

Denne sag blev indgivet til Arbejdsdirektoratet den 11.1.2005. Forud for henvendelsen havde jeg telefonisk drøftet sagen med sagsbehandler Alhed Warberg, som opfordrede mig til at indsende sagen, selv om hun ikke på stående fod kunne sige, om direktoratet havde myndighed til at afgøre den.

I min henvendelse forklarer jeg, hvordan Aalborgafdelingen var repræsenteret med 6 lokalbestyrelsesmedlemmer samt en lokalbestyrelsessuppleant og ikke med 5 lokalbestyrelsesmedlemmer og to øvrige medlemmer, som vedtægterne foreskriver. Jeg vedlægger også dokumentation for dette. Denne overvægt af bestyrelsesmedlemmer blev på repræsentantskabsmødet brugt til at ændre vedtægterne således at ikkebestyrelsesmedlemmer fremover hverken kan deltage i repræsentantskabsmøderne eller tilkomme et referat af disse. Kristelig A-kasse har ikke orienteret om denne vedtægtsændring hverken før eller efter repræsentantskabsmødet.

Eftersom sagsbehandlingen lod vente på sig, sender jeg en klage til

Beskæftigelsesministeriet. Det er mit indtryk, at direktoratet tager fat på mine sager umiddelbart efter, at ministeriet har videresendt min klage.

Den 7.9.06 modtog jeg et svar dateret den 2.9.06. Svaret lød: *"Ændringen er således foretaget i overensstemmelse med reglerne i både den dagældende og den gældende vedtægt."*

Arbejdsdirektoratet forholdt sig overhovedet ikke til det faktum, at afdelingen havde været repræsenteret på en anden måde, end beskrevet i vedtægterne.

Jeg bad derfor om en forklaring på dette. Det fik jeg så delvis forklaring på den 11.11.05. Her forklarer direktoratet, at de ikke kan blande sig i, om en a-kasse overholder egne vedtægter når det, som i dette tilfælde omhandler en afdelings repræsentation, men de fastholdt, at vedtægterne var overholdt.

Den 28.4.06 behandler Beskæftigelsesministeriet min klage over Arbejdsdirektoratet og de skriver blandt andet.

- At de finder, at såvel sagsbehandlingen som den anvendte tid er OK eftersom sagsbehandleren først efter min fornyede henvendelse af 7.9.06 forstår, at min henvendelse drejer sig om, hvorvidt afdelingens repræsentation var ifølge vedtægterne eller ej. Når direktoratet tidligere har svaret, at både dagældende og nugældende vedtægt er overholdt, så henviser direktoratet til, at en a-kasse ikke har pligt til at orientere om vedtægtsændringer. (Her ses bort fra, at et a-kassemedlem til enhver tid kan rekvirere et sæt vedtægter og selv orientere sig.) Desuden står der intet i vedtægterne om orientering af medlemmer og det er jo klart, at en vedtægt, som ikke findes, den er jo overholdt.
- At der i direktoratets brev dateret 2.9.05 står følgende: "Direktoratets skal gøre opmærksom på, at da direktoratets stillingtagen til Deres brev af 2. november 2004 har karakter af en vejledende udtalelse, der i øvrigt imødekommer Deres synspunkter, har direktoratet ikke givet klagevejledning." Denne henvendelse drejer sig om tolkning af a-kassen vedtægt vedr. "Indkomne forslag." Ministeriet mener altså, at når en afgørelse i sag af 2.11.04 er vejledende, fordi jeg har fået medhold og a-kassen skal have mulighed for at gøre indsigelse, så bør jeg selv kunne regne ud, at udtalelsen i sag af 11.1.05 er vejledende, fordi direktoratet pr. 2.9.05 ikke har tid til at begrunde deres svar.

Mine kommentarer til ovenstående:

Jeg finder det kritisabelt, at der kan gå næsten 9 måneder, førend direktoratet fatter indholdet af en sag, som er meget grundigt beskrevet og som også er drøftet telefonisk med sagsbehandleren, inden den blev indsendt. Det er heller ikke tilfredsstillende, at direktoratet efterfølgende skal bruge to måneder på at indhente det forsømte.

Uanset om direktoratets manglende forståelse for sagens egentlige indhold skyldes pligtforsømmelse eller anden årsag, så er det utilfredsstillende.

Det er også påfaldende, at direktoratets svar af 2.9.05 først bliver sendt til en forkert adresse, når det er forsynet med en helt korrekt adresse og fremsendt i rudekuvert. For mig ser det ud, som om svaret er tilbagedateret. Svaret af 11.11.05 var også forsinket, men det skyldes, at direktoratets printersystem var i uorden.

Man kan ikke helt sige sig fri for at spørge, om direktoratet har haft en interesse i at "misforstå" sagens faktiske problem.

Arbejdsmarkedsudvalget skal ikke bekymre sig mere om denne sag.

Den anden sag omhandler det problem, at der er medlemmer i Kristelig A-kasse, der ikke får de dagpenge, som de kan tilkomme.

Årsagen dertil er dels edb-fejl, men først og fremmest, at a-kassen i årevis har skrevet til medlemmerne, at et nyt beskæftigelseskrav opnås ved at *arbejde* 962 timer indenfor tre år. (Deltidsforsikrede kan nøjes med 629 timer.)

Beskæftigelsesministeriet og Arbejdsdirektoratet er blandt andet enige i følgende.

- Det er alene a-kassens revisor, som har ansvaret for, at edb-systemet viser alle de arbejdstimer og ferietimer, som en ledig har påført sine dagpengekort.
- Når en a-kasse har skrevet til medlemmerne, at de skal *arbejde* 962 timer for at opnå et nyt beskæftigelseskrav, så er bekendtgørelse om beskæftigelseskrav og dagpengeperiode nr. 504 af 16. juni 2003 §4, stk. 2 efterlevet. Det er nemlig den lediges egen opgave, at finde frem til, at *afholdt ferie*, som er *selvoptjent* via ordinært arbejde, også er at betragte som *arbejde*.

Jeg vender tilbage med en fornyet henvendelse i denne sag, men jeg har brug for et par dage til at udarbejde en grundig sagsfremstilling.

Jeg finder det meget kritisabelt, at mennesker skal miste dagpenge på grund af ovenstående og jeg vil sætte spørgsmålstegn ved, om Arbejdsdirektoratet og Beskæftigelsesministeriet er uvildige i denne sag. Når en ledig flyttes fra dagpenge til ægtefælleforsørgelse eller kontanthjælp, så sparer staten jo penge.

En ledig, som hverken modtager dagpenge eller kontanthjælp optræder vist heller ikke i diverse statistikker. Sagt med andre ord: ledigheden falder, når der er mennesker, som falder ud af systemet.

Med venlig hilsen

Elin Christensen